

با دیدگاه‌های نهادهای گوناگون جمهوری‌خواهی آشنا شویم

اولین نشست از سلسله گفتگوهای نهادهای جمهوری خواه، برای روشن کردن دیدگاه‌ها و برنامه‌های آنان در راستای همفکری، همگرایی و همکاری با دیگر نهادهای مشابه، روز سه شنبه ۲۲ اکتبر ۲۰۲۴، در زوم برگزار می شود.

در این نشست «جنبش جمهوری‌خواهان دموکرات و لائیک ایران»، به تشریح دیدگاه‌های خود در زمینه های ضرورت و چگونگی همکاری و همگرایی بین جمهوری خواهان و مشکلات، موانع موجود خواهد پرداخت.

این نشست ها هر دو هفته یک بار در روزهای سه شنبه، به مدت دو ساعت (از ساعت ۲۰ تا ۲۲ به وقت اروپای مرکزی) برگزار خواهند شد. در هر نشست یک نهاد جمهوری خواهی به طرح و تشریح نظرات خود خواهد پرداخت.

امید است که نهادهای جمهوری خواهی به دیدگاه های مشترکی برای همکاری و همگرایی برسند.

جنبش جمهوری‌خواهان دموکرات و لائیک ایران

۱۴ اکتبر ۲۰۲۴

سه شنبه ۲۲ اکتبر ساعت ۲۰

آدرس تالار زوم:

Beitreten Zoom Meeting

<https://us02web.zoom.us/j/88269669571?pwd=zk1bzERmcoPrQ55tKjcntorb4k3zrj.1>

Meeting-ID: 882 6966 9571

Kenncode: 338690

برگزاری جشن جنبش دادخواهی در استکهلم

محاكمه حميد نوري، متهم به مشاركت در اعدام زندانيان سياسي در سال ۶۷، در دادگاه استكهلم به روزهاي پاياني اش نزديك ميشود. گفته ها و ياد مانده هاي شاهدان جان به در برده و شاكيان جنايات

نظام جمهوری اسلامی در دهه شصت، چه در زندانها و چه بیرون از آن، نه تنها در رسانه های ایران و جهان بازتاب یافت، بلکه عاملان و مجریان آن در ایران را نیز به تکاپو و نگرانی وا داشت که خود اذعانی است بر جنایاتی که سالها سعی در لاپوشانی آن داشتند و این حاصلی است پیروزمندانه برای جنبش دادخواهی. پیروزی بر نظامی که تمامیت خواهی را در عرصه نابودی شهروندان آزادیخواه و دگراندیش دنبال میکند.

و ما، کمیته برگزار کننده جشن جنبش دادخواهی در استکهلم، این پیروزی را در روز یکشنبه ۸ ماه می از ساعت ۱۸ تا ۲۰ در آدرس زیر جشن میگیریم. برگزاری این جشن هم پژواک صدای انسان آزادی خواه و اندیشه ی عدالتخواهانه اوست و هم سپاس از مجریان و برگزارکنندگان دادگاه، شاهدان و شاکیان و هم قدردانی از بازتاب دهنده گان روند دادگاه در ایران و جهان بویژه از منظر آگاهی رسانی از آنچه که رژیم اسلامی تلاش بر پرده پوشی آن داشته است.

امید ما اینست که این اقدام در کنار فعالیت های دیگری که در این زمینه انجام میشود، صدای رسای اعتراض همگانی علیه رژیم دیکتاتوری ایران شود و همگام با خواسته های برحق جنبش دادخواهی و دیگر جنبشهای جاری در ایران برای آزادی زندانیان سیاسی، دگراندیش و صنفی و همچنین لغو مجازات اعدام و شکنجه زندانیان گردد.

زمان و مکان جشن:

8 مه 2022 در استکهلم

kl 18:00 – 20:00 , 2022-05-08

Allaktivitetshuset, Stora salen

Sturegatan 10, Sundbyberg

**کمیته جشن جنبش دادخواهی در استکهلم
30 آوریل 2022**

**بیانیهی جمعی از فعالان زنان
ایران در اعتراض به سرکوب و
کشتار معترضین آبان 98**

ما جمعی از فعالان زنان در ایران ضمن اعلام همبستگی با اعتراضات اخیر اعلام می‌داریم:

اعتراض خیابانی در ایران نیز همچون همه دنیا حق مردم و سرکوب مردم به هر بهانه‌ای محکوم است. اعتراض حق ماست، به سرکوب و کشتار معترضین پایان دهید

نئولیبرالیسم با شدت و ضعف سال‌ها است که خود را بر سیاست‌های اقتصادی کشورهای مختلف جهان تحمیل کرده است و در همه‌ی جهان به فلاکت و فقر مردم به ویژه زنان دامن زده است. اجرای این سیاست‌ها سبب بیکاری و استثمار نیروی کار، محرومیت از خدمات درمانی دولتی و دسترسی کمتر به آموزش رایگان شده است.

اجرای این سیاست‌ها، یک سوییچ ماجرا است، سوییچ دیگری مقاومت و اعتراض مردم است. مقاومتی که به موازات سخت‌تر شدن شرایط زندگی هر بار گسترده‌تر شده است تا جایی که در خیزش آبان ماه، ده‌ها شهر کوچک و بزرگ را فراگرفت و چنان وسعت و گستردگی‌ای یافت که اقتدار طلبان چاره‌ای جز این ندیدند که به سرکوب شدید و عریان معترضان بپردازند. بر اساس آمارهای منتشر شده صدها نفر تاکنون جان باخت‌ه‌اند هرچند آمارهای غیررسمی از تعداد بیشتری خبر می‌دهد که برخی از آنان کودک هستند. ویدیوهای تازه منتشر شده نشان می‌دهند

که چگونه محرومان که زمانی ادعا می‌شد ولی نعمتان این کشورند به رگبار بسته شده‌اند. اخباری که کم کم از دیوار سرکوب و سکوت می‌گذرند عیان می‌سازند که چگونه در شهری چون ماهشهر که نمونه واضحی است از تلاقی فرودستی قومی و طبقاتی، برای به خاک و خون کشیدن معترضان حتی از به میدان آوردن تانک نیز فروگذار نمی‌شود.

در پی این اعتراضات تعداد زیادی از مردم بازداشت و راهی زندان‌های رسمی و غیررسمی شده‌اند. وضعیت زندان‌های رسمی حکومت که تحت نظارت سازمان زندان‌ها قرار دارد بنا بر اظهارات زندانیان غیرانسانی است و این شرایط در زندان‌های غیررسمی به مرز فاجعه خواهد رسید، همان‌طور که در سال ۸۸ افشای کهریزک نشان دهنده عمق فاجعه بود.

آمارهای رسمی تعداد زندانیان را بیش از ۷۰۰۰ نفر اعلام کرده است که هنوز وضعیت آنان مشخص نیست. در سکوت خبری و شرایطی که ما حتی نام این هزاران تن را نمی‌دانیم خطر بزرگی جان این عزیزان را تهدید می‌کند. تلاش برای پروژه‌سازی و اخذ اعترافات اجباری تاکنون بارها از سوی نهادهای امنیتی اجرا شده و این بار نیز با توجه به سرکوب شدید در خیابان این پروژه با جدیت بیشتری صورت خواهد گرفت.

ما جمعی از فعالان زنان در ایران ضمن اعلام همبستگی با مبارزات و اعتراضات اخیر علیه شرایط فلاکت‌بار اقتصادی اعلام می‌داریم: اعتراض خیابانی در ایران نیز همچون همه دنیا حق مردم و سرکوب مردم به هر بهانه‌ای محکوم است. ما خواهان آزادی بی‌قید شرط تمامی زندانیان سیاسی به‌خصوص بازداشت‌شدگان اخیر و دسترسی آزاد همه بازداشت‌شدگان به وکیل هستیم. ما همچنین ضمن اعلام همدردی با خانواده‌های کشته‌شدگان از آنان می‌خواهیم تا بر فضای ترس و تهدید فائق شده و شجاعانه خواهان محاکمه آمران و عاملان قتل عزیزان خود باشند و برای تحقق این خواسته خود را در کنار آنان می‌بینیم.

آذر گیلانی، آذین رضاییان، آرش گنجی، آزاده کیان، آزاده مولوی، آیدا جودکی، احمد زاهدی لنگرودی، اعظم نجیبی، اکرم مهدیه، الناز انصاری، الهام عابد عبادی، الهام هومین‌فر، الهه امانی، الهه باقری، الهه فراهانی، اندیشه جعفری، باربد گلشیری، بنفشه جمالی، بهاران سواری، بهزاد امامی، بیان عزیزی، بیتا حاجی صادقیان، بیتا طاهباز، بیژن پیرزاده، پرتو نوری‌علا، پرستو الهیاری، پرستو بیرانوند، پرستو قربانی، پروانه قاسمیان، پروین ضرابی، پروین همتی، ترانه روستا، جلوه جواهری، چنور مکی، حمیدرضا زاهدی، داوود نوائیان، دلارام علی، دنیا امیری، رز بهرامی، رضا دهقان، رضا فانی

یزدی، رقیه رضائی، روحی شفیعی، رودابه امیدیان، زارا امجدیان،
زهره اسدپور، زهره دهقان، زیبا میرحسینی، زینب الوندی، زینب
نظری، ژاله روحزاد، ژاله سالاری، سارا صحرانورد فرد، ساناز
محسنپور، سپیده انتظامی، سپیده جدیری، سپیده رضوی، سمانه سوادی،
سمانه عابدینی، سهیلا وحدتی‌بنا، سودابه فرخ‌نیا، سوسن طهماسبی،
سوما رستم‌پور، سیما شاه‌عباسی، سیمین فروهر، شعله ایرانی، شقایق
وحیدی، شکوفه اکبری، شکیبا عسگرپور، شمیم شرافت، شهلا هویدا، صبرا
رضایی، صدیقه پاک‌ضمیر، ضیا زمان‌سرای، غزال محسن‌پور، غزال
مرادی، فاطمه ترابی، فاطمه کریمی، فاطمه میراعلمی، فتانه
عبدالحسینی، فخری شادفر، فرانک فرید، فرخنده جعفری، فرزانه راجی،
فروغ رفیعی، فروغ سمیع‌نیا، فروغ عزیزی، فریدا صبا، فریده
گشتاسی‌پور، فری‌روشن، فرید قدمی، فریدا آفاری، فریسا آذر، فیروزه
مهاجر، کامران طاهباز، کاوه مظفری، کیمیا مهدی‌پور، گل‌اله بهرامی،
گلشن فیال، لیلی الیکایی، مجید ملکی، محبوبه حسین‌زاده، محبوبه
عباسقلی‌زاده، مرتضا حسینی، مرضیه شکیبا، مریم رحمانی، مریم
اشرافی، مریم رضایی، مریم روستایی صفت، مریم زندی، مریم
میرزانژاد، مریم واحدی، معصومه وطنی، ملاح‌مدنی، منصور اطمینان،
منصوره شجاعی، منیره برادران، منیژه فروزنده، منیژه نجم‌عراقی،
مهتاب محمودی، مهرداد فلاحی، مولود حاجی‌زاده، مولود محمدی، مونا
آفاری، مونا محمدزاده، مهرانگیز کار، مینا پاکدل، مینا صفار
سفلائی، مینو حیدری (کیامان)، نازلی فرخی، ناهید جعفری، ناهید
میرحاج، نرگس صحرانوردفرد، نسترن موسوی، نسرتین سرحدی، نفیسه
محمدپور، نوشین کشاورز‌نیا، نیره توحیدی، هدا امینیان، وحیده
مولوی، یاسمین حشدری

به سرکوب مردم معترض پایان

دهید!

کانون نویسندگان ایران

برآمدن دوره‌ای اعتراض‌های گسترده در ایران گواه حل نشدن مسایل و مصایب مزمونی است که گریبان جامعه را در چنگ گرفته است. هر بار که صاحبان قدرت با استفاده از قوهی قهریه اعتراض‌ها را پس زده‌اند، زمانی دیگر، با توان، سرعت و خشم بیشتر سر برآورده است؛ چنان‌که دور تازه‌ی اعتراض مردم که از ۲۴ آبان آغاز شده، به سرعت گسترش یافت و دامنه‌اش در کمتر از ۲۴ ساعت به ده‌ها شهر کوچک و بزرگ رسید.

با اعلام ضربتی افزایش چند برابری قیمت بنزین، مردم به جان آمده از فقر و تبعیض و سرکوب، همان‌ها که به اقرار دست‌اندرکاران دولت، توان تامین معاش خانواده را ندارند و نزدیک به ۸۰ درصدند، صدای اعتراض خود را بلند کردند؛ آنها که کوچکی سفره‌شان، جای دستبردی دیگر نداشت، رنج تلنبار شده در دل و جان‌شان را به خیابان بردند مگر گوش شنوایی بیابند؛ اما این بار نیز با ضرب و جرح و بازداشت و گلوله پاسخ گرفتند.

همان‌طور که در چهار دهه گذشته هرگاه کارگران، معلمان، زنان، دانشجویان و نویسندگان و فعالان مدنی و سیاسی مستقل برای بیان مطالبات خود، حتی مطالبات جزئی صنفی، ناگزیر دست به اعتراض زدند یا تشکلی ایجاد کردند، با انگه‌هایی چون «اخلالگر»، «وابسته به بیگانه»، «مخل امنیت ملی» و با یورش ماموران امنیتی و انتظامی و زندان مواجه شدند.

هم‌اکنون پرونده‌های امنیتی که برای فعالان عرصه‌های گوناگون ساخته شده، از شمار خارج است. نتیجه‌ی این واکنش‌ها خفه کردن صدای مردم بوده است. تحمیل سکوت در شرایطی که هر دم بر رنج مردم افزوده می‌شود، فوران خشم و برخاستن فریاد اعتراض را به دنبال دارد و این همان اتفاقی است که اکنون در حال روی دادن است.

اعتراض به هر اجحاف و ستم، بخشی از آزادی بیان و حق مردم است؛ مقابله با آن با دستبند و باتوم و گلوله، گرچه روال معمول حاکمیت

در چند دهه‌ی اخیر بوده است، این بار شدتی بیشتر یافته طوری که فقط در پنج روز نخست صدها کشته و هزاران زخمی و بازداشتی بر جا گذاشته است.

قطع سراسری اینترنت و محروم کردن مردم ایران و جهان از دسترسی به اخبار رویدادها، شگردی دیگر برای سرکوب اعتراضها دور از چشم جهانیان و شکلی دیگر از سانسور است. طرفه آنکه در همین وضع، مقامات پشت تریبون‌ها از حق قانونی مردم برای اعتراض داد سخن می‌دهند! با تبدیل کردن خیابان‌های شهرها به میدان جنگ و با استفاده از خشونت و بگیر و ببند و قطع اینترنت شاید بتوان آتش مطالبات مردم را زیر خاکستر برد، اما قطعاً نمی‌توان آن را خاموش کرد.

کانون نویسندگان ایران مقابله‌ی خشونت‌بار با آزادی بیان مردم را محکوم می‌کند و خواهان رهایی همه‌ی بازداشت‌شدگان اعتراضهای اخیر است و هشدار می‌دهد: حاکمان به جای تحقیر، تهدید و سرکوب معترضان که جز فریاد سلاحی ندارند، به حق آزادی بیان آنها تمکین کنند، نیروهای امنیتی و انتظامی را با آلات و ادوات سرکوبگریشان از خیابان‌ها جمع کنند و به مردم فرصت اعتراض و بیان خواسته‌هایشان را بدهند.

کانون نویسندگان ایران
۲۹ آبان ۱۳۹۸

**پیروز باد جنبش دمکراسی
خواهانه مردم ایران**

یکبار دیگر خیزش جدید مردمی علیه جمهوری اسلامی در ایران شکل میگیرد. در بیش از 50 شهر، توده های مردم در اعتراض به گرانی بنزین و تداوم استبداد و ناعدالتی بپا خواسته اند. آنها با توجه به وجود محرومیت و تنگدستی در میان اکثریت جامعه، بویژه در میان کارگران و تهی دستان، افزایش سه برابری قیمت در بنزین را غیر قابل تحمل دیده، در روزهای 24 و 25 آبان (24 و 25 نوامبر) شورش حق طلبانه خود را در برابر استبداد و استثمار آغاز نمودند.. برخی از نهاد های حکومتی و بخصوص موسسات مالی و بانکی به آتش کشیده شده و مردم در برخی از شهر ها خاموش کردن خودروها و عدم خرید بنزین را فریاد میزنند.

مسئولین نظام و از جمله رئیس جمهور حسن روحانی ، ریاکارانه افزایش قیمت را به نفع اقشار تهی دست میدانند و نیروهای انتظامی به سرکوب تظاهر کنندگان پرداخته اند. اما جنبش اعتراضی با طرح شعارهایی همچون "بنزین گرانتر شده، فقیر فقیر تر شده"، "دیکتاتور حیا کن، مملکت را رها کن" با حضور گسترده در خیابان ها، بستن معابر و روشن کردن آتش با خشونت حکومتی مقابله میکنند. شکی نیست که مردم ایران، آگاه به وجود خیزشهای آزادیخواهانه و عدالتجویانه مردمی در منطقه خاورمیانه و در همبستگی با اهداف مترقی از سوی خلق های جهان، در برچیدن جمهوری اسلامی در راستای ایجاد جامعه دمکراتیک و انسانی پیروز میشوند.

توپ باران مناطق مرزی کردستان توسط جمهوری اسلامی را محکوم می کنیم

طبق اخبار رسیده، حملات توپخانه ای وسیعی همراه با پروازهای پهباد و هلی کوپتر، روز چهارشنبه (دیروز) علیه مناطق مرزی کردستان صورت گرفت که امروز هم همچنان ادامه داشت.

این حملات، بخشهای متعددی در شمال و شمال مرکزی منطقه را هدف قرار داده که طی آن علاوه بر ضرر و زیان فراوان محیط زیستی و نابودی مزرعه و مراتع، متأسفانه موجب کشته شدن دو نفر از اهالی منطقه و زخمی شدن تعدادی دیگر شده است. دو تن از پیشمرگان کومه له زحمتکشان کردستان هم زخمی شده اند که حال یکی از آنان وخیم گزارش شده است.

واقعیت این است که رژیم هر بار بـ[هانه] حضور نیروهای اپوزیسیون کرد در کردستان ایران، مناطق مرزی و خاک اقلیم کردستان عراق را نیز مورد هدف قرار میدهد و باعث خسارتهای جانی و مالی جبران ناپذیری بـ[مردم این مناطق] میشود .

این حملات و تهاجم با هر بهانه ای صورت گرفته باشد نشان از عدم پایبندی و احترام رژیم جمهوری اسلامی به حداقل موازین بین المللی در رابطه با همسایگان خود بوده و تجاوز و تعرض به مناطق آنان را

به امری عادی تبدیل نموده است. تهدیدات فرماندهی "قرارگاه رمضان"، خطر ادامه و تشدید حملات به این مناطق را افزایش داده است. این اقدامات نمونه های آشکاری از تعرضات تحریک آمیز برای پیشبرد مقاصد جنگ طلبانه و ضدانسانی رژیم غاصب حاکم بر ایران می باشد.

ما این اقدام تجاوزکارانه را قویا محکوم می کنیم و ضمن همدردی با خانواده قربانیان آن و آرزوی بهبودی سریع برای زخمی شدگان این حملات، از همه نیروها انتظار داریم که با محکوم نمودن این جنایات، چهره ضد مردمی رژیم را هرچه بیشتر افشا کنند. باشد که دست توانای مردم و جنبش عادلانه و دموکراتیک آنها، با سرنگونی رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی ایران، این مانع صلح و آزادی و دموکراسی را از سر راه خود و منطقه بردارد.

"همبستگی برای آزادی و برابری در ایران" *

20 تیرماه 1398 - 11 ژوئیه 2019

*- احزاب و سازمانهای تشکیل دهنده : کومه له زحمتکشان کردستان، شورای موقت سوسیالیستهای چپ ایران، سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران، حزب مردم بلوچستان، حزب کومه له کردستان ایران، حزب دمکرات کردستان، حزب دمکرات کردستان ایران، حزب تضامن دمکراتیک اهواز، جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران، اتحاد دمکراتیک آذربایجان - بیرلیک